

LADY BIRD

Direcció: Greta Gerwig

Guió: Greta Gerwig

Fotografia: Sam Levy

Muntatge: Nick Houy

Música: Jon Brion

Intèrprets: Saoirse Ronan, Laurie Metcalf, Tracy Letts, Lucas Hed-
ges, John Karna, Beanie Feldstein, Timothée Chalamet, Odeya Rush,
Stephen McKinley Henderson

Nacionalitat: Estats Units **Idioma:** anglès

Any: 2018 **Durada:** 94 minuts

Classificació: No recomanada per a menors de dotze anys

Premis: Globus d'Or 2017: Millor actriu de comèdia i millor comèdia/
musical

L'argument: Christine, que es fa dir Lady Bird, està en el darrer any
d'institut i aspira a trobar el seu camí estudiant en alguna universitat
que l'allunyi de l'avorrida Sacramento i de l'ombra protectora de la
mare.

L'equip artístic i tècnic

Greta Gerwig (Sacramento, 1983) es va donar a conèixer com a figura del *mumblecore*, moviment que proposava una tornada a les essències del cinema independent amb pel·lícules de pressupost molt baix, interpretacions naturalistes i guions amb marge per a la improvisació. Va debutar com actriu a *LOL* (2006), de Joe Swanberg, amb qui col·laborà diversos cops, tot actuant, escrivint guions –*Hannah takes de stairs* (2007)- i fins i tot co-dirigint *Noches y fines de semana* (2008). Noah Baumbach –la seva parella- la va dirigir a *Greenberg* (2010), *Frances Ha* (2012) i *Mistress Amèrica* (2015). En les dues darreres, a més, Gerwig va fer-ne el guió. Ha treballat també en pel·lícules comercials com *Sin compromiso* (Ivan Reitman, 2011), *A Roma con amor* (Woody Allen, 2012), *La sombra del actor* (Barry Levinson, 2014) o *Jackie* (Pablo Larrain, 2016). A *Lady Bird*, primer film escrit i dirigit en solitari, ha sabut trobar un equilibri entre comercialitat i autoria que ha satisfet tant als crítics -dos Globus d'Or i cinc nominacions a l'Oscar- com al públic. Actualment prepara una versió de *Mujercitas*, amb un repartiment de luxe.

Saoirse Ronan (Nova York, 1994), va néixer als Estats Units, però va créixer a Irlanda, d'on és originària la seva família. Amb nou anys va començar a actuar en televisió, a la sèrie *The clinic* (2003-2004). No va trigar en passar al cinema, primer amb la comèdia romàntica *El novio de mi madre* (2007) i després amb el drama *Expiación* (Joe Wright, 2007), paper pel que va ser nominada a l'Oscar. *City of ember: en busca de la luz* (2008), *The lovely bones* (2009) o *Camino a la libertad* (2010) van consolidar la seva carrera, permetent-li escollir projectes més arriscats com *Hanna* (2011), *Lost river* (2014), *El Gran Hotel Budapest* (2014), *Brooklyn* (2015, segona candidatura a l'Oscar), *En la playa de Chesil* (2017) etc. *Lady Bird* ha significat un Globus d'Or i una nominació més als Oscar. Posteriorment ha protagonitzat *La gaviota* (2018) i *María, reina de Escocia* (2018) i en breu repetirà a les ordres de Greta Gerwig en l'adaptació del clàssic *Mujercitas*.

La història: Tot i que la protagonista de la pel·lícula vol fugir de Sacramento com més aviat millor, *Lady Bird* és un homenatge confés a la ciutat natal de Greta Gerwig. Allà va néixer també l'escriptora i periodista Joan Didion, autora de la cita que obre el film: "Qui parla d'hedonisme a Califòrnia és que mai ha passat un Nadal a Sacramento". Sembla, doncs, que aquesta ciutat –que molts van descobrir aquí als anys vuitanta gràcies a la sèrie *Con ocho basta* - representa l'antítesi del somni californià. Lluny de la contracultura associada a l'àrea de San Francisco, de la indústria tecnològica de Silicon Valley i del *show business* de Los Angeles, Sacramento és una ciutat eminentment burocràtica que, tot i les modestes dimensions –al voltant del mig milió d'habitants- és la capital administrativa de Califòrnia, l'estat més poblat del país i el tercer més gran. Va ser fundada en 1848, tot just quan Califòrnia culminava la independència de Mèxic i passava a ser un estat més de la Unió. Aquell moment històric va coincidir amb un altra fita, la febre de l'or (1848-1855), que provocà l'arribada massiva de buscadors cobdiciosos a la zona i el consegüent creixement demogràfic. La fi de la Guerra de Secessió (1861-1865) va facilitar el desenvolupament industrial de tot l'estat, en el que va ser crucial l'arribada de la primera línia transcontinental de ferrocarril (1863-1869), que acabava precisament a Sacramento, convertida definitivament en capital des de 1879. Passades aquelles dècades frenètiques, la ciutat va seguir creixent sostingudament i sense grans sobresalts durant tot el segle XX; tal vegada cimentant la fama de ciutat anodina que sembla arrossegar.

CONCERT - RECITAL

Gemma Humet i Estel Solé

Dj, 19 de setembre a les 19 h
al Cèntric Espai Cultural

centric.elprat.cat
f

Ajuntament del
Prat de Llobregat

PATRICIA CLARKSON BRUNO GANZ CHERRY JONES EMILY MORTIMER CILLIAN MURPHY KRISTIN SCOTT THOMAS TIMOTHY SPALL

THE PARTY

A FILM BY SALLY POTTER

★★★★ "DELICIOUSLY WICKED FUN" ★★★★★

PROPERA SESSIÓ CINE CLUB

THE PARTY
de Sally Potter

16 OCTUBRE
V.O.S.E. 20:00 h.

Quan l'estiu era en blanc i negre

21 juny-10 setembre

viu l'estiu
#viulestiuelpat

elprat.cat/patrimonicultural

Ajuntament del
Prat de Llobregat

